

niet ziet en hals over kop van zijne machine stuift! Wat een „*rigolade*” en wat een lazzis!

Een paar jaar geleden, heeft een ondernemende verhuurder ettelijke duizende *cabs* uit Londen laten komen.

Drie maanden later, gingen de meeste uitheemsche wagentjes weêr terug naar 't land van nevel en mist. De Parijzenaar vond het vervelend in een tweewielig rijtuig te wiebelen en opgesloten te zitten in een klein kastje, waarin hij zich niet kon bewegen. Maar we hebben hier toch nog een stuk of wat huur*cabs*. Ze zien er netjes uit, en, nu er zoo weinig zijn, wil ieder-

Een huur-*cab*.

een er eens inzitten. Zij worden bestormd en dikwijls te voren afgehuurd. Nochtans acht de verhuurder 't geen zaak er meer te laten overkomen. De *cab* zal de victoria niet verdringen, ten minste vooreerst niet. De Parijzenaar kleedt zich op zijn Engelsch, draagt Londensche hoeden, Londensch linnen, Engelsche schoenen met lage hakken, die hem nog kleiner maken dan hij reeds is, doch rijdt nog op zijn Fransch.

Om den Parijschen huurkoetsier te bestudeeren, moet men hem eerst zien in de „*file*”.